

Érdemes összehozni az iparosokat

Érdi vállalkozók, Szabadkáról nézve

Érd bemutatkozott Szabadkának a vajdasági városban. A Nemzetközi és Regionális Gazdasági Vásáron 14 kisvállalkozás képviselte magát termékeivel, szolgáltatásaival. Szerény, ámde mutatós, és ami még lényegesebb, igen sikeres volt a részvétel.

A Csengő Manufaktúra Kft. termékei: régi receptek, hagyományos kézműves sajtok – egyfajta félkemény sajtot húsféléle ízesítéssel állítanak elő

Nevében kiállítás volt a rendezvény, de sok mindent nem tudtak hazahozni, ugyanis egyszerűen szétkapkodták a rendezők a termékeket. Aztán már csak a sajnálkozás maradt, meg az ígéret, hogy az egészségügyi és a vámleírások teljesítése után a mustrát majd a folyamatos kereskedelem követi. Ami azonban a bevezetőben

említett akcióval kapcsolatban mindenképp elgondolkoztató, az az, hogy Pest megye legnagyobb városának és környékének több mint hatezer vállalkozójából alig tucatnyian vették a fáradságot, hogy elküldjék portékáikat a testvérváros bemutatójára.

Akik viszont részt vettek, feltétlenül megérdemlik, hogy leg-

alább röviden bemutassuk őket. A Mikrorose Élelmiszeripari Kft. kínálata: csokoládé és diabetikus édesség. Még a szolid honi küldöttséget vezető Tóth Tamás alpolgármester is elcsodálkozott a korábban általa sem ismert finomságokon: az érdiek édessége vetekedett a belga és a svájci gyártók termékeivel.

A gyomortájéknál maradva: az Anubisz 2005 Kft. húasai és felvágottjai kemény ingerképzőnek bizonyultak az érdeklődők körében. Szűcs Lászlóné kerámiáit szájítatva csodálták és dicsérő szavakkal minősítették a szervezők és a látogatók egyaránt. A Kalita Tészta Kft. finomságai sem kerültek haza, helyben vitték, akinek jutott belőlük. A Pincetulaajdonosok Egyesülete borainak sem volt sok esélye arra, hogy megérjék a vásár végét, legfeljebb a visszadugaszolt palackok címkéi utaltak a beltartalomra.

A kiállítás egyik magyar csodájának a Csengő Manufaktúra Kft. sajta bizonyult. Története a mindent túlélő magyar gazda igaz meséje. Hajdanában, danában, de legalább negyven éve Gyüre István szorgalmas szülei tehenészetre adták a fejüket. Gyarapodott is a tápióbszkei gazdaság, mára már 180 fejős

tehen kérődzik a 100 hektáros legelőn. Ahogy nőtt az állomány, sajnos, úgy csökkent a tej ára. Próbálkoztak túróval, joghurttal, sőt, egy svájci tudományos kutatás beszámolóját felhasználva tejsavóval is, ugyanis az írás rákellenességet feltételezett a tejsavóban. A valódi nagy ötlet végül Gyüre István anyósának, Poldauf Évának a fejéből pattant ki: készítsenek sajtot! Ebben gyakorlatuk nem volt, kitartásuk annál több. Régi receptek, hagyományos kézműves sajtgártás mai ízesítéssel. A lényeg: százszázalékos /nem főlözött/ tejből egyfajta félkemény sajtot húsfajta ízesítéssel állítanak elő. Az ősök Tápióbszken, a fiatalok Érden. Kelendők a termékek, de a családi vállalkozást egyelőre nem hígítják külső erővel. Érden is, Tápióbszken is csak a szűk család dolgozik, a ma már szigorúan titkos receptek alapján.

Folytatva a kiállítók sorát: Nagy István kései és ollói is vitték, mint a cukrot. Csóli Csaba, az ipartestület igazgatója némi büszkeséggel mondja, hogy a Nagy-féle ollókat sem sikerült hazamenteni.

A gyengébbik nem körében V. Nagy Ilona divattervező kollekciói arattak maradandó sikert,

A Gabi Kristály Kft. csodái között ólomkristály használati tárgyak, alkalmi díszüveg tárgyak, poharak, vázák, meg minden előfordult, amit üvegből készíteni lehet

igazolván, hogy a szabadkai vásár nem a férfiak zártkörű rendezvénye volt. A külső hívei a Doktor Step Kft. cipőkellék-bemutatóját ismerhették meg.

A könnyűipari bemutatót, teljesen önkényesen, a Gabi Kristály Kft. csodáival zárjuk. Ólomkristály használati tárgyak, nászajándéknak vagy évfordulóra szóló alkalmi díszüvegtárgyak, poharak, vázák, meg minden, amit üvegből készíteni lehet. Az „elkövető” Cserháti Gabi, és időnkénti „tettestársa”, főállásban férje, Géza. Arra nincs válasz, hogy a megbecsült autószerelő papának miként lett a lánya az üveg mestere. Mindössze annyit tudhatunk, hogy keramikusnak készült. Tíz esztendő gyakorlat, és most már másfél évtizede az egyszemélyes műhely minde- nese. A prémium kategóriában kicsi a piac, a szabadkai bemutatónak is a nem titkolt bővítés volt a célja.

A szabadkai vásár kemény műfajú magyar résztvevője volt

az Ostorházi Bevonattechnikai Kft. Nomen est omen. A névhez nem kell magyarázat. Festékeivel hódított a Pictor-Color Kft., alumínium öntödéjének termékeit kínálta a Bősz-Metál Kft., a Termál Hotel Liget Érd pedig egyenesen a konkurenciához látogatott. Volt mit ellesni egymástól.

A bemutató zárszavaként Csóli Csaba igencsak meghök- kentett.

– Elefántcsonttoronyban nem ismerjük egymást – szemléltette a helyzetet. Hogy ne rébuszokban beszéljünk: Érdnek és a környező 5 településnek legalább hatezer iparos, szolgáltatója van. Közülük az 1925-ben alakult ipartestületnek, illetve mai jogutódjának négyszáz tagja sincs. Az 1990-es évek elején még kiállítást és vásárt is rendeztek.

Érdemes lenne feleleveníteni ezt a szokást és összehozni az iparosokat. Legyen példa a testvérváros, Szabadka!

Szöllős István

